

фесоръ Игоръ Перовъ, ескадрата начело съ служебния корабъ се запжти къмъ най-топлото течение. На кораба, въ задната половина на палубата му, се разтвори голѣми капаци. Откри се една твърде сложна машинария съ грамаденъ цилиндрически резервуаръ въ срѣдата. Презъ единъ отворъ въ предната половина на палубата автоматически се издигна една карта, подобна на онази въ станция 110. На нея едвамъ се забелязваха нѣкакви слаби очертания. Следъ малко, при силно освѣтление, върху прозрачната ѝ повърхнина почнаха да се отразяватъ, както въ огледало, въздушнитѣ течения. Машинарията подъ палубата бѣ пустната въ движение.

Тъмнитѣ изпъкналости на картата почнаха да отслабватъ и да се губятъ. Температурата на кораба и околния въздухъ постепенно се повишаватъ. Когато тъмнитѣ изпъкналости на картата почти изчезнаха, всички пжтници помислиха: „Антициклонитѣ сж победени!“

Повѣя топълъ вѣтъръ.

— Сега — обърна се професоръ Игоръ Перовъ къмъ изуменитѣ пжтници, започнали да свалятъ шуби, палта и шапки — топлиятъ въздухъ се шири около насъ, но това става постепенно. Истинско сблъскване между въздушнитѣ течения ние още нѣмаме. Острата борба между циклона и антициклона, който е на пжтя ни, ще настъпи при тѣхната неочаквана среща.

Близу до релефната карта презъ единъ кржгълъ отворъ въ палубата се издигна нагоре дълга, дебела и широка тржба съ наклонъ къмъ леденитѣ масиви, които преграждаха пжтя на ескадрата. Следъ малко подъ палубата се чу шумъ, като подземно бучение. Силенъ гърмежъ разтърси въздуха, а отъ тржбата се занизаха огнени спирала. Сливайки се въ въздуха, тѣ, въ видъ на огнени кълба, се въртѣха надъ леденитѣ масиви и свѣткавично падаха между тѣхъ. Следъ нѣколко секунди тржбата непрекъснато бѣлваше мощна огнена